

derfor maa man jo ikke glemme, at der er Ting, som taler i høj Grad til Undskyldning for Toldvæsenet. For det første er meget af det, som er sagt i denne Sag, overdrevet. F. Eks. er det meget overdrevet, hvad der er udtalt angaaende Traktementet. Det er rigtigt, at der en Gang imellem er blevet givet de underordnede Toldtjenestemænd, som mange Gange i strengt Vejr og under vanskelige Forhold har maattet udføre denne Tjeneste paa aaben Gade, en Ret Middagsmad eller en Kop Kaffe eller maaske ogsaa af og til en Bajer af Firmaet Bucka & Nissens Klarerer. Administrationen har tilkendegivet, at den betragter dette som en Fejl, og at den strengt forbyder, at noget saadant i Fremtiden finder Sted. Men det hører dog vistnok alligevel ikke til de egentlige Dødsynders Klasse, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem saa ganske vil bryde Staven over de Toldassistenter, som en Gang imellem har drukket en saadan Kop Kaffe eller modtaget et saadant Middagsmaaltid, skønt — jeg gentager det — det er utilbørligt, og det bør ikke gentage sig. Men noget større Traktement med Drikkeri „i lange Baner“ har der efter den grundige og nøjagtige Undersøgelse, som har fundet Sted, ikke været Tale om.

Dernæst maa jeg gøre opmærksom paa, at der er en Fordring, som stadig møder Toldadministrationen i vore Dage fra de næringsdrivendes og hele Publikums Side, og det er Fordringen om Kulance. Man taaler ikke mere og med Rette, at Toldvæsenet bliver hængende i strenge og bureaukratiske Former og siger: Vor Forretningsgang skal hævdes til Punktum og Komma, saa kan det gaa med de borgerlige Interesser og Forretningsinteresserne, som det vil. Nej, Toldadministrationen lægger i vore Dage mere og mere Vægt paa at stille sig saa kulant som muligt; og denne berettigede Bestræbelse efter Kulance kan naturligvis ikke gennemføres, uden at Toldeftersynet bliver noget mindre striks, end det maaske efter de allerstrengeste Fordringer burde være. Men det ligger — jeg gentager det — i Tidens Krav, det er noget, vi allesammen forlanger, hver Gang vi kommer i Berøring med Toldvæsenet. Vi finder os f. Eks. ikke i den gammeldags Metode, at naar man har været i Udlandet og kommer hjem, bliver alle ens Sager pakkede op, der bliver rodet i alle ens Klæder og Pakkeneliker, nej, man finder det ganske naturligt, at der foregaar et langt mere summarisk Efter-

syn, og vi roser Toldvæsenet derfor. At der saa til Gengæld en Gang imellem kan slippe en Vare toldfrit ind, der ikke burde slippe ind, er en nødvendig Følge af Kulancen, og det maa man vide.

Naar man nu maaske ikke eller sikkert ikke har vist saa streng en Paapasselighed overfor Firmaet Bucka & Nissen, som ønskeligt havde været, ligger det ogsaa i en anden Ting. Dels altsaa i Ønsket om ikke at genere og forsinke mere end højst nødvendigt, dels i, at man har næret en vis Tillid til dette gamle og ansete Firma. Det har i høj Grad vakt Forbavelse indenfor Toldvæsenet, at man virkelige kunde risikere den Slags netop fra dette Firmas Side. Hvis man vil bedømme Sagen med menneskelig Forstaaelse, maa man ogsaa sige, at naar Toldembedsmændene har haft mange Forretninger at varetage, har de, naar Ekspeditionen skulde foregaa hurtigt, ikke altid kunnet haft Øjnene hæftet paa hver Enkelthed; og naar de har staaet overfor Firmaet Bucka & Nissen, har de maaske ment, at man ikke behøvede saa strengt at følge med i alle Enkeltheder som overfor andre Firmaer, der nød en ringere Anseelse. Det er jo meget sørgeligt, at netop et Firma, som nød den Anseelse og havde den Betydning, som Tilfældet er med det nævnte Firma, har skuffet Tilliden, og det vil selvfølgelig ogsaa have den Virkning, at man nu vil være mere mistænksom end før og vil mene — hvad Toldvæsenet efter min Mening i og for sig ogsaa bør mene —, at der er ingen, som er hævet over Mistanke.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) ønskede at faa Straffebestemmelserne, det vil altsaa sige Bødebestemmelserne, med Hensyn til Toldsvig skærpede. Ja, jeg kunde næsten sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem møder med dette Krav. Nu har jeg staaet her i 2 Aar og drøftet Skattelove med dette høje Ting; og fra den Side, det ærede Medlem tilhører, har jeg altid hørt, at noget af det værste ved disse Skattelove var de drakoniske og barbariske Straffebestemmelser, disse kolossale Bøder, man krævede, hele dette uhyre Kontrolapparat; man maatte ikke gaa ud fra, at Borgerne er Snydere og Bedragerer til Hobe! Det glæder mig nu i høj Grad at faa en saa aaben Anerkendelse fra det ærede Medlems Side af, at det kan være nødvendigt at have strenge Straffebestemmelser, selvfølgelig ikke overfor de honette og hæderlige, men overfor de enkelte Undtagelser, som gaar udenfor Hæderlighedens Regler. Jeg staar i saa